Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35138
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

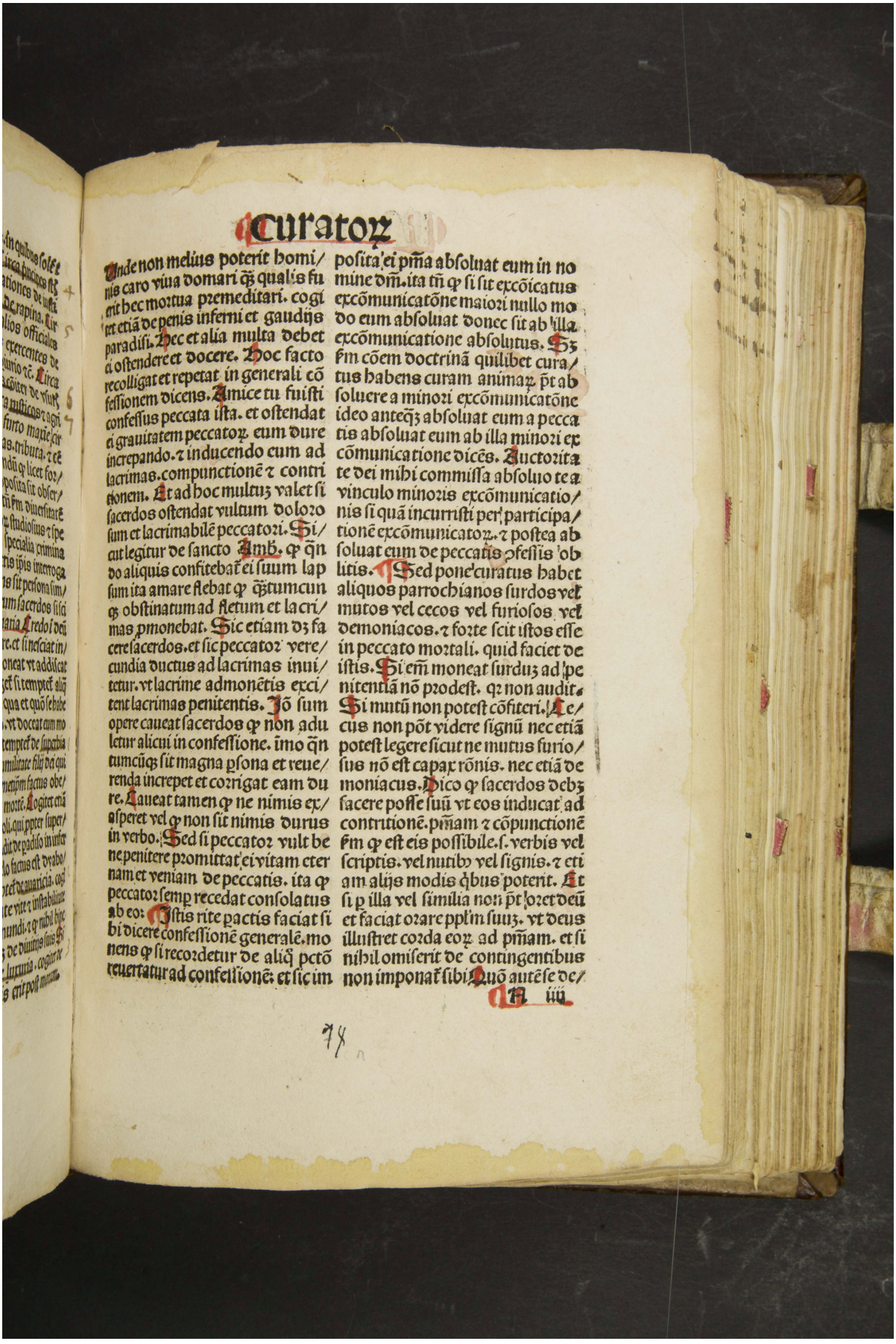

Curatoꝝ

Unde non melius poterit homi/
nis caro viua domari q̃ꝫ qualis fu
erit hec mortua premeditari. cogi
tet etiã de penis inferni et gaudijs
paradisi. Hec et alia multa debet
ei ostendere et docere. Hoc facto
recolligat et repetat in generali cõ
fessionem dicens. Amice tu fuisti
confessus peccata ista. et ostendat
ei grauitatem peccatoꝝ. eum dure
increpando. ⁊ inducendo eum ad
lacrimas. compunctionẽ ⁊ contri
tionem. Et ad hoc multuꝫ valet si
sacerdos ostendat vultum doloro
sum et lacrimabilẽ peccatori. Si/
cut legitur de sancto Amb. ꝙ q̃n
do aliquis confitebat̃ ei suum lap
sum ita amare flebat ꝙ q̃ꝫtumcun
q̃ꝫ obstinatum ad fletum et lacri/
mas ꝓmonebat. Sic etiam dꝫ fa
cere sacerdos. et sic peccatoꝛ vere/
cundia ductus ad lacrimas inui/
tetur. vt lacrime admonẽtis exci/
tent lacrimas penitentis. Jõ sum
opere caueat sacerdos ꝙ non adu
letur alicui in confessione. ĩmo q̃n
tumcũq̃ꝫ sit magna ꝑsona et reue/
renda increpet et corrigat eam du
re. Caueat tamen ꝙ ne nimis ex/
asperet vel ꝙ non sit nimis durus
in verbo. Sed si peccatoꝛ vult be
ne penitere promittat ei vitam eter
nam et veniam de peccatis. ita ꝙ
peccatoꝛ semꝑ recedat consolatus
ab eo: Istis rite ꝑactis faciat si
bi dicere confessionẽ generalẽ. mo
nens ꝙ si recordetur de aliq̃ pctõ
reuertatur ad confessionẽ: et sic im
posita ei pm̃a absoluat eum in no
mine dm̃. ita tñ ꝙ si sit excõicatus
excõmunicatõne maiori nullo mo
do eum absoluat donec sit ab illa
excõmunicatione absolutus. Sꝫ
ꝑm cõem doctrinã quilibet cura/
tus habens curam animaꝝ p̃t ab
soluere a minori excõmunicatõne
ideo anteq̃ꝫ absoluat eum a pecca
tis absoluat eum ab illa minori ex
cõmunicatione dicẽs. Auctorita
te dei mihi commissa absoluo te a
vinculo minoris excõmunicatio/
nis si quã incurristi per participa/
tionẽ excõmunicatoꝝ. ⁊ postea ab
soluat eum de peccatis ꝯfessis ob
litis. Sed pone curatus habet
aliquos parrochianos surdos vel
mutos vel cecos vel furiosos vel
demoniacos. ⁊ forte scit istos esse
in peccato mortali. quid faciet de
istis. Si em̃ moneat surduꝫ ad pe
nitentiã nõ prodest. qꝛ non audit.
Si mutũ non potest cõfiteri. Ce/
cus non põt videre signũ nec etiã
potest legere sicut ne mutus furio/
sus nõ est capax rõnis. nec etiã de
moniacus. Dico ꝙ sacerdos debꝫ
facere posse suũ vt eos inducat ad
contritionẽ. pm̃am ⁊ cõpunctionẽ
ꝑm ꝙ est eis possibile. s. verbis vel
scriptis. vel nutibꝫ vel signis. ⁊ eti
am alijs modis q̃bus potent. Et
si ꝑ illa vel similia non p̃t oret deũ
et faciat orare ppl'm suuꝫ. vt deus
illustret corda eoꝝ ad pm̃am. et si
nihil omiserit de contingentibus
non imponat̃ sibi. Quõ autẽ se de/

78